

4/2/2026

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

Την Τετάρτη 4/2 πραγματοποιήθηκε η 2^η συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ χωρίς δυστυχώς να πάρει ουσιαστικές και αγωνιστικές αποφάσεις ως απάντηση απέναντι στην ευρεία επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ ενάντια στους εργαζόμενους του δημοσίου. Η συνεδρίαση του ΓΣ συνέπεσε με ένα ακόμα τραγικό επεισόδιο στα ανοιχτά της Χίου που με θύματα για άλλη μια φορά πρόσφυγες και μετανάστες, οι οποίοι βρήκαν τραγικό θάνατο όταν το σκάφος του λιμενικού διεμβόλισε το πλοιάριο που τους μετέφερε. Θύματα της ακροδεξιάς αντιμεταναστευτικής πολιτικής της κυβέρνησης ΝΔ, η οποία δεν διστάζει να πνίξει της γης τους κολασμένους στα νερά στο όνομα της «διασφάλισης των συνόρων».

1. Δεν άργησαν να φανούν οι πραγματικές προθέσεις των κυρίαρχων παρατάξεων που της ΔΑΣ, της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥΠ, της Δημοσιοϋπαλληλικής Ανατροπής και της ΕΑΕΚ. Και μόνο το γεγονός ότι η συνεδρίαση ξεκίνησε με περισσότερο από μια (1) ώρα καθυστέρηση χαρακτηρίζει τη απαξιωτική στάση των δυνάμεων αυτών απέναντι στους δοκιμαζόμενους εργαζόμενους.
2. Ξαν να μην έφτανε η αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στην έναρξη της συνεδρίασης έβαλαν προσχώματα με διαδικαστικά τερτίπια για να ροκανίσουν το χρόνο, απαξιώνοντας με τη στάση τους τόσο το σώμα του Γενικού Συμβουλίου αλλά πολύ περισσότερο τους ίδιους τους δ/υ. Συγκεκριμένα, το προεδρείο του ΓΣ, ακολουθώντας την πεπατημένη της προηγούμενης σύνθεσης, ανακοίνωσε πως αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία η «αναλογική» κατανομή του χρόνου των ομιλιών των μελών του ΓΣ σύμφωνα με τη «δύναμη των παρατάξεων». Με αυτή τη μεθόδευση οι κυρίαρχες παρατάξεις μοιράστηκαν μεταξύ τους τη μερίδα του λέοντος στο χρόνο των τοποθετήσεων για να λιβανίζουν μονότονα και αυτάρεσκα τις θέσεις τους, αφήνοντας μερικά δεκάλεπτα στις υπόλοιπες παρατάξεις που δεν αρκούν παρά μόνο για μια ή δύο τοποθετήσεις. Με άλλα λόγια επέβαλαν μια πρακτική φίμωσης των «μικρότερων» παρατάξεων πέρα και έξω από κάθε έννοια δημοκρατίας στα συνδικαλιστικά όργανα. Μια πρακτική που έπληξε και τις Παρεμβάσεις στις οποίες δόθηκε η δυνατότητα μόλις μια ομιλία, εκτός του εκπροσώπου στην ΕΕ. Η ΔΑΣ ανέλαβε το βρώμικο ρόλο να ξελασπώσει όλες τις δυνάμεις που συμμετείχαν στην απαράδεκτη αυτή απόφαση με το χυδαίο επιχείρημα πως «*βασική αρχή της δημοκρατίας είναι η επιβολή πλειοψηφίας*»!! Όταν αυτά τα επιχειρήματα ξεστομίζονται από τα κυβερνητικά στελέχη δεν προκαλούν εντύπωση. Όταν όμως εκφράζονται μέσα στο ανώτερο όργανο του συνδικαλιστικού κινήματος των δημοσίων υπαλλήλων, τότε προκαλούν ανατριχίλα και αγανάκτηση! **Θέση των Παρεμβάσεων είναι πως όλοι οι Γενικοί Σύμβουλοι έχουν το αναφαίρετο δικαίωμα τοποθέτησης ως ισότιμα εκλεγμένα μέλη. Δεν θα μετατραπούν σε ένα βουβό ακροατήριο των «κυρίαρχων».**
3. Στο δια ταύτα όμως. Βρισκόμαστε μπροστά στην ολομέτωπη επίθεση που εξαπέλυσε η κυβέρνηση ενάντια στη σταθερή – μόνιμη εργασία στο Δημόσιο, ανακοινώνοντας το ξεκίνημα της διαδικασίας για τη συνταγματική αναθεώρηση για την άρση της και την συνταγματική θέσπιση της αξιολόγησης. Την ίδια ώρα η ακρίβεια καλπάζει αχαλίνωτη, οι μισθοί παραμένουν σε εξευτελιστικά χαμηλά επίπεδα, ο 13^{ος} και 14^{ος} μισθός αποτελούν μακρινή ανάμνηση, την ώρα που ο λαός πληρώνει «χρυσάφι» για τους εξοπλισμούς στο όνομα της πολεμικής οικονομίας. Το νέο πειθαρχικό αποτελεί πλέον τη νέα «κανονικότητα» στο Δημόσιο τομέα. Η κυβέρνηση φέρνει νομοσχέδιο με τον παραπλανητικό τίτλο «Εθνική Κοινωνική Συμφωνία για την ενίσχυση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας» που κουτσουρεύει ακόμα περισσότερο τις ΣΣΕ, μετατρέποντας την ηγεσία της ΓΣΕΕ στο δεξί της χέρι, χωρίς ταυτόχρονα να αλλάζει τίποτα από το μέχρι τώρα μνημονιακό καθεστώς που τις πετσόκοψε. Δεν ξεχνάμε ότι στο Δημόσιο τομέα μέχρι και σήμερα απαγορεύονται δια νόμου οι Συλλογικές Διαπραγματεύσεις ενώ όλο το εργασιακό και μισθολογικό καθεστώς καθορίζεται μονομερώς από την κυβέρνηση. Απέναντι σε όλα αυτά, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις των ΔΑΣ – ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥΠ – Δημ. Ανατροπή – ΕΑΕΚ και ΣΥΝΕΚ τήρησαν σιγή ιχθύος! Ούτε μια φράση δεν βρήκαν να πουν για το πως θα οργανώσει τον αγώνα του το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα απέναντι σε μια τέτοια πρωτοφανή κυβερνητική πρόκληση. Εξαντλήθηκαν σε λεκτικές αντικυβερνητικές

κορώνες και φλύαρες αναλύσεις για να κουκουλώσουν όπως – όπως την πλήρη απουσία ενός αγωνιστικού σχεδιασμού που θα μπορέσει να συνενώσει, να εμπνεύσει και να ξεσηκώσει όλο το δημόσιο τομέα ενάντια στην κυβερνητική πολιτική.

4. **Σε μια παράφωνα και μονότονη συγχορδία από κοινού ΔΑΣ – ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥΠ, πανηγύριζαν αυτάρεσκα για την μεγάλη επιτυχία της στάσης εργασίας που κήρυξαν για τις 3/2 και την κινητοποίηση στο ΣτΕ.** Μάλιστα η παράταξη της ΔΑΚΕ υπερθεματίζοντας κάλεσε την ΑΔΕΔΥ να συνεχίσει με ακόμα μεγαλύτερη ένταση τον δικαστικό αγώνα ως τα ευρωπαϊκά δικαστήρια! Τόση είναι η αγωνιστικότητά τους! Η κυβέρνηση της ΝΔ οδηγεί στον οικονομικό στραγγαλισμό τους εργαζόμενους και οι δυνάμεις αυτές αντιπαλεύουν την πολιτική αυτή με ... σφεντόνες!
5. Ξεχώρισαν οι τοποθετήσεις των εκπροσώπων της ΔΑΚΕ που υπεραμύνθηκαν με σθένος το θεάρεστο κυβερνητικό έργο, φτάνοντας στο σημείο να πανηγυρίζουν για την κούρσα των εξοπλισμών, αναπαράγοντας την ακροδεξιά ρητορική περί υπεράσπισης της εθνικής κυριαρχίας από τις απειλές της Τουρκίας. Μια ρητορική που χαϊδεύει ένα ακροδεξιό ακροατήριο αλλά όπως αποδείχθηκε μέσα στο ΓΣ βρήκε και ευήκοα ώτα μέχρι και στους εκπροσώπους της Δημοσιοϋπαλληλικής Ανατροπής οι οποίοι θυμήθηκαν το «παλιό καλό ΠΑΣΟΚ» του Α. Παπανδρέου για να υπογραμμίσουν πόσο πατριώτες είναι και αυτοί από τη μεριά τους!
6. Ξεχώρισε ακόμα η ακροδεξιά – αντιμεταναστευτική ρητορική κυρίως από τις δυνάμεις της ΔΑΚΕ που μπροστά στο νέο έγκλημα στη Χίο κράτησαν μια γραμμή ίσων αποστάσεων ανάμεσα στους μετανάστες – θύματα και στις δυνάμεις του λιμενικού – θύτες του νέου εγκλήματος.
7. Ξεχώρισαν τέλος οι τοποθετήσεις των εκπροσώπων της ΕΑΕΚ(ΣΥΡΙΖΑ) αλλά και των ΣΥΝΕΚ(ΣΥΡΙΖΑ – διάσπαση της ΕΑΕΚ) για την ηττοπάθειά τους. Η μεν ΕΑΕΚ εναπόθεσε την λύση όλων των προβλημάτων στην «πολιτική αλλαγή». Οι δε ΣΥΝΕΚ τα «έριξαν» στους εργαζόμενους που δεν συμμετέχουν μαζικά στις απεργιακές κινητοποιήσεις, σαν να μην έχουν οι ίδιοι ευθύνη για την ηττοπάθεια και την άτακτη συνθηκολόγησή τους απέναντι στην επελαύνουσα κυβερνητική πολιτική.
8. Οι **ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ** κατέθεσαν συνολικό πρόγραμμα δράσης που να ανταποκρίνεται στην αναγκαιότητα ανάπτυξης πολύμορφου μαζικού και απεργιακού αγώνα σύγκρουσης με την πολιτικής κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου. Σε αυτό το πλαίσιο πρότειναν:
  - i. **Να προκηρυχθεί 24ωρη απεργία σε όλο το Δημόσιο στις 27/2 και κάλεσμα στο συλλαλητήριο στις 28/2, την ημέρα που συμπληρώνονται τα τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη καλώντας και τον ιδιωτικό τομέα (ΓΣΕΕ) σε συμμετοχή. Στόχος να υπάρξει 48 black-out σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα**
  - ii. **Πρότειναν να προκηρύξει το ΓΣ της ΑΔΕΔΥ απεργία – αποχή από όλες τις διαδικασίες της αξιολόγησης στο σύνολο του Δημοσίου, στηρίζοντας πολιτικά – συνδικαλιστικά – νομικά και οικονομικά κάθε εργαζόμενο που θα βρεθεί αντιμέτωπος με τυχόν πειθαρχική δίωξη.**
  - iii. **Συμμετοχή της ΑΔΕΔΥ στις κινητοποιήσεις στις 8/3 και 28/3**
9. Σε σφιχτό εναγκαλισμό και από κοινού ΔΑΣ – ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥΠ – Ανατροπή – ΕΑΕΚ – ΣΥΝΕΚ αποφάσισαν
  - i. **Την συμμετοχή στο συλλαλητήριο για τα Τέμπη στις 28/2 στερώντας τη δυνατότητα απεργιακής απάντησης, προφανώς για να βγάλουν την υποχρέωση**
  - ii. **Να πραγματοποιήσουν συσκέψεις των Ομοσπονδιών του δημοσίου και τα νομαρχιακά τμήματα της ΑΔΕΔΥ, χωρίς σαφές περιεχόμενο και προγραμματισμό**
  - iii. **Να κηρύξει απεργία – αποχή από την αξιολόγηση μόνο για τις Ομοσπονδίες που θα το ζητήσουν.**
10. Έλαμψε η στάση της «πρωτοπόρας» ΔΑΣ που για άλλη μια φορά αποκάλυψε πόσο υποκριτικά και υπονομευτικά στέκεται απέναντι στην απεργία – αποχή, αρνούμενη να στηρίξει την πρόταση των **Παρεμβάσεων, επιλέγοντας να ευθυγραμμιστεί με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό.**
11. Ο λόγος ανήκει στη βάση, στα πρωτοβάθμια σωματεία και στη συντονισμένη δράση τους, στις Γενικές Συνελεύσεις και στη μαζικότητά τους. Εκεί βρίσκεται η πραγματική δύναμη των εργαζομένων και η πραγματική απάντηση απέναντι στα αναχώματα που βάζει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία στην προσπάθεια ανάπτυξης πανδημοσιοϋπαλληλικού – πανεργατικού ξεσηκωμού ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου.